

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

13. september 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
Forenede sager C-477/18 og C-478/18	Exportslachterij J. Gosschalk m.fl. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30. 4.2004, s. 1) med henblik på præjudiciel afgørelse: Må der i forbindelse med de gebyrer, der opkræves i henhold til artikel 27, stk. 2 og 4, sammenholdt med bilag VI i forordning nr. 882/2004/EF, medregnes forholdsmæssige andele af omkostninger til lønninger til det personale, som udfører den administrative afvikling og gebyropkrævningen i forbindelse med den gennemførte offentlige kontrol?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Fødevarestyrelsen Miljø- og Fødevareministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	GA	18.09.19
T-125/17	BASF Grenzach mod ECHA Påstande: — Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling. — Afgørelse truffet den 19. december 2016 af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) Klageudvalg vedrørende vurdering af stoffet triclosan i henhold til artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) (sag nr. A-018-2014) (»triclosan-afgørelsen«) annulleres, for så vidt som Klageudvalget meddelte afslag på sagsøgerens administrative klage og bekræftede rotteforsøget, fiskeforsøget og persistensvurderingen, som ECHA tidligere havde anmodet om, og besluttede, at yderligere oplysninger skal fremlægges inden den 28. december 2018. — ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	20.09.19

C-93/18	<p>Bajratari</p> <p>[i] Kan indkomst fra beskæftigelse, som er ulovlig i henhold til national lovgivning, helt eller delvist tages i betragtning med henblik på at fastslå, at der rådes over tilstrækkelige ressourcer i henhold til unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 1, litra b)?</p> <p>[ii] I bekræftende fald kan betingelsen i artikel 7, stk. 1, litra b), da være opfyldt i tilfælde, hvor beskæftigelsen anses for usikker alene på grund af dens ulovlige karakter?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p> <p>Til orientering: Beskæftigelsesministeriet</p>	Dom	02.10.19
---------	---	--	-----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	18.09.19
C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familiedyldelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældredydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervsmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?</p>	Beskæftigelsesministeriet Skatteministeriet	Dom	18.09.19

C-176/18	<p>Club de Variedades Vegetales Protegidas</p> <p>1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne sort har fået retsvirkninger, er landbrugerens efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af ius prohibendi i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af plantesortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt? 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejebragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning? 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	18.09.19
C-222/18	<p>VIPA</p> <p>Skal artikel 3, litra k), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser fortolkes således, at en national lovgivning, der sonderer mellem to kategorier af recepter og kun for så vidt angår en af dem tillader, at der udleveres lægemidler til en læge, der udøver sin lægelige virksomhed i en anden stat end denne medlemsstat, i strid med den gensidige anerkendelse af recepter og den frie udveksling af tjenesteydelser og dermed uforenelig hermed?</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	18.09.19
C-622/18	<p>Cooper International Spirits e.a.</p> <p>Skal artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, fortolkes således, at en varemærkeindehaver, som ikke på noget tidspunkt har benyttet sit varemærke, og som har fortabt sine rettigheder ved udløbet af den periode på fem år, der følger efter offentliggørelsen af registreringen, kan opnå erstatning for tab ved at påberåbe sig en krænkelse af varemærkets væsentligste funktion, der skyldes tredjemands brug inden datoen for fortabelsens virkning af et tegn, der ligner det nævnte varemærke, som angivelse for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, for hvilke dette varemærke er blevet registreret?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	18.09.19

C-523/18	<p>Engie Cartagena</p> <p>1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og 2009/72/EF:</p> <p>»1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de »Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012« aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele:</p> <table data-bbox="304 931 767 1323"> <thead> <tr> <th>Virksomhed</th> <th>Procentdel</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Endesa Generación, S.A.</td> <td>34,66</td> </tr> <tr> <td>Iberdrola Generación, S.A.</td> <td>32,71</td> </tr> <tr> <td>GAS Natural S.D.G, S.A.</td> <td>16,37</td> </tr> <tr> <td>Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.</td> <td>4,38</td> </tr> <tr> <td>E.ON Generación, S.L.</td> <td>2,96</td> </tr> <tr> <td>AES Cartagena, S.R.L.</td> <td>2,07</td> </tr> <tr> <td>Bizkaia Energía, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Castelnou Energía, S.L.</td> <td>1,58</td> </tr> <tr> <td>Nueva Generadora del Sur, S.A.</td> <td>1,62</td> </tr> <tr> <td>Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Tarragona Power, S.L.</td> <td>0,81</td> </tr> <tr> <td>I alt</td> <td>100,00</td> </tr> </tbody> </table> <p>2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?</p>	Virksomhed	Procentdel	Endesa Generación, S.A.	34,66	Iberdrola Generación, S.A.	32,71	GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37	Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38	E.ON Generación, S.L.	2,96	AES Cartagena, S.R.L.	2,07	Bizkaia Energía, S.L.	1,42	Castelnou Energía, S.L.	1,58	Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62	Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42	Tarragona Power, S.L.	0,81	I alt	100,00	Energistyrelsen	GA	19.09.19
Virksomhed	Procentdel																													
Endesa Generación, S.A.	34,66																													
Iberdrola Generación, S.A.	32,71																													
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37																													
Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38																													
E.ON Generación, S.L.	2,96																													
AES Cartagena, S.R.L.	2,07																													
Bizkaia Energía, S.L.	1,42																													
Castelnou Energía, S.L.	1,58																													
Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62																													
Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42																													
Tarragona Power, S.L.	0,81																													
I alt	100,00																													
C-544/18	<p>HM Revenue & Customs</p> <p>Under omstændigheder, hvor en unionsborger, som er statsborger i en medlemsstat opholder sig i en anden medlemsstat (værtsmedlemsstaten),</p> <p>(ii) har drevet virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 49 TEUF i værtsmedlemsstaten,</p> <p>(iii) blev betalt en barselsydelse fra maj 2014 (det tidspunkt, hvorfra hun anså sig selv for i mindre grad at være i stand til at arbejde grundet graviditet),</p> <p>(iv) anses for at være ophørt med at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed fra juli 2014,</p> <p>(v) fødte i august 2014, og</p> <p>(vi) ikke er vendt tilbage til at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed i perioden efter fødslen, og før hun ansøgte om ydelse til arbejdssøgende som arbejdssøgende i februar 2015: Skal artikel 49 TEUF da skal fortolkes således, at en sådan person, som er ophørt med selvstændig erhvervsvirksomhed under omstændigheder, hvor der er fysiske</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.09.19																										

	begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun vender tilbage til at udøve økonomisk virksomhed eller finder arbejde inden for en rimelig tid efter sit barns fødsel?			
T-386/14 RENV	Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen (hjemvist) Påstande: Kommissionens afgørelse af 11. marts 2014 K(2014) 1280 endelig, om statsstøtte SA.34445 (2012/c), som Danmark har ydet for tilførslen af aktiver knyttet til fast ejendom fra FIH til FSC, annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsministeriet	Dom	19.09.19
T-476/17	Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Den anfægtede forordning annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.09.19
T-783/17	GE Healthcare mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 7941 final af 23. november 2017 om suspension af sagsøgerens markedsføringstilladelser for Omniscan (INN gadediamide). — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.	Lægemiddelstyrelsen	Dom	19.09.19
T-610/17	ICL IP Turneen og ICL Europe Coöperatief mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens forordning (EU) 2017/999 af 13. juni 2017 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2017, L 150, s. 7) annulleres, for så vidt som den optager nPB i bilag XIV til REACH-forordningen. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19
T-636/17	PlasticsEurope mod ECHA Påstande: — Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold. — Den afgørelse, der blev offentliggjort den 7. juli 2017, om ajourføring af den eksisterende registrering af Bisphenol A på kandidatlisten som et særligt problematisk stof på grundlag af artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (EUT 2006, L 396, s. 1, »REACH-forordningen «) annulleres. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19

T-674/17	<p>Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — beskatning af havne i Belgien [C(2017)5174 final], annulleres. — Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de vallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19
T-755/17	<p>Forbundsrepublikken Tyskland mod ECHA</p> <p>Påstande: — Afgørelse truffet den 8. september 2017 af Det Europæiske Kemikalieagenturs Klageudvalg (sag nr. A-026-2015) annulleres, for så vidt som Klageudvalget i forhold til Medlemsstatsudvalgets afgørelse af 1. oktober 2015 angående stoffet 1,4-benzendiamin, N, N'-blandede fenyl- og benzylderivater (herefter »BENPAT«) CAS-nr.: 68953-84-4 (EF-nr.: 273-227-8) traf afgørelse om: — delvis annullation af denne afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at registranterne i forbindelse med undersøgelsen skulle identificere metabolitterne i overensstemmelse med OECD TG 309-studiet — delvis annullation af den nævnte afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at der skulle udføres en undersøgelse i overensstemmelse med OECD TG 308-studiet — at udtalelsen vedrørende bioakkumulering i den nævnte afgørelses begrundelse skulle fjernes.</p> <p>— ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19
T-65/18	<p>Venezuela mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela, for så vidt som forordningens bestemmelser vedrører sagsøgeren, annulleres.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	20.09.19
C-136/17	<p>G.C. e.a</p> <p>1) Henset til en søgemaskineudbyders specifikke ansvar, kompetencer og muligheder finder det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995, der gælder for andre registeransvarlige med de i denne tekst fastsatte undtagelser, tillige anvendelse på denne søgemaskineudbyder i sin egenskab af registeransvarlig for den behandling, som søgemaskinen udgør? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: – Skal bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes således, at det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under disse bestemmelser, der således gælder for en søgemaskineudbyder med de i dette direktiv fastsatte undtagelser, forpligter denne til konsekvent at efterkomme anmodninger om at fjerne links til websider, der behandler sådanne oplysninger?– Hvorledes skal – ud fra et sådant perspektiv – undtagelserne i artikel 8, stk. 2, litra a) og e), i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes, når de finder anvendelse på en søgemaskineudbyder, henset til dennes specifikke ansvar,</p>	Justitsministeriet Datatilsynet Digitaliseringsstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	24.09.19

	<p>kompetencer og muligheder? Kan en søgemaskineudbyder navnlig nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links, når denne konstaterer, at de omhandlede links fører til indhold, der, skønt det indbefatter oplysninger henhørende under de i artikel 8, stk. 1, opregnede kategorier, tillige er omfattet af anvendelsesområdet for de undtagelser, der er fastsat i samme artikels stk. 2, bl.a. litra a) og e)? – Skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 ligeledes fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, når de links, som anmodes fjernet, fører til behandlinger af personoplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, og hvorved der derfor i henhold til artikel 9 i direktiv af 24. oktober 1995 kan indsamles og behandles oplysninger henhørende under de kategorier, som er nævnt i dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 5, – af denne grund kan nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links? [...]</p>			
C-507/17	<p>Google</p> <p>1) Skal »retten til at få fjernet links« som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i dom af 13. maj 2014 på grundlag af artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, når denne efterkommer en anmodning om at få fjernet links, skal foretage denne fjernelse af links fra alle domænenavnene i dennes søgemaskine, således at de omtvistede links ikke længere kommer frem, uanset hvorfra søgningen foretages på det navn, der søges slettet, herunder uden for det territoriale anvendelsesområde for direktiv 95/46 af 24. oktober 1995? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal »retten til at få fjernet links«, som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, da fortolkes således, at en søgemaskineudbyder alene er forpligtet til, når denne efterkommer en anmodning om fjernelse af links, at fjerne de omtvistede links fra resultaterne af en søgning foretaget på det navn, der ønskes slettet, fra det domænenavn, der svarer til den stat, hvorfra anmodningen antages at hidrøre, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de pågældende links fra de domænenavne i søgemaskinen, der svarer til de nationale ekstensioner af denne søgemaskine i alle Den Europæiske Unions medlemsstater? 3) I tillæg til forpligtelsen i spørgsmål 2) skal »retten til at få fjernet links«, således som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, der efterkommer en anmodning om fjernelse af links, er forpligtet til ved hjælp af teknikken »geoblokering« at fjerne de omtvistede resultater af en søgning foretaget på den pågældendes navn fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i den stat, hvor den person, der har »ret til at få fjernet links«, er bosat, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de omtvistede søgeresultater fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i en hvilken som helst af de medlemsstater, der er omfattet af direktiv 95/46 af 24. oktober 1995, uafhængigt af hvilket domænenavn den internetbruger, der udfører søgningen, anvender?</p>	<p>Justitsministeriet Datatilsynet Erhvervsstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>24.09.19</p>

<p>C-558/18 og C-563/18</p>	<p>Miasto Łowicz m.fl. Sag C-558/18 vedrører: Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som i væsentlig grad forøger risikoen for, at garantien for en uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen undergraves, grundet: 1) politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer, 2) risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser, og 3) muligheden for at anvende beviser, der er tilvejebragt på ulovlig vis, i forbindelse med disciplinære procedurer mod dommerne? Sag C-563/18 vedrører: Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som ødelægger garantierne for en uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen grundet politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer, og for at der opstår risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser?</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>24.09.19</p>
<p>T-636/16</p>	<p>Starbucks og Starbucks Manufacturing Emea mod Kommissionen Påtsande: — Artikel 1-4 i Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 om Nederlandenes statsstøtte SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) til fordel for Starbucks »den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Subsidiært: den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Erhvervsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>24.09.19</p>
<p>T-112/18</p>	<p>Pink Lady America mod CPVO — WAAA (Cripps Pink) Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Æbletræssorten Cripps Pink nr. EU1640 erklæres ugyldig på grund af manglende nyhed, jf. artikel 10, sammenholdt med artikel 20 i forordning nr. 2100/94. — CPVO og Western Australian Agriculture Authority tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>24.09.19</p>
<p>C-63/18</p>	<p>Vitali Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 24. februar 2014, der ikke fastlægger kvantitative begrænsninger for underentreprise, samt det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser om offentlige kontrakter, såsom den italienske bestemmelse i artikel 105, stk. 2, tredje afsnit, i lovdekret nr. 50 af 18. april 2016, hvorefter underentreprise ikke må overskride en andel på 30% af den samlede værdi for en bygge- og anlægskontrakt, tjenesteydelseskontrakt eller vareindkøbskontrakt?</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>25.09.19</p>

C-394/18	<p>I.G.I.</p> <p>a) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets artikel 12), anlægge omstødelsessøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)? b) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	25.09.19
C-785/18	<p>GAEC Jeanningros</p> <p>Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser [og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om] oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de – henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering – træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	25.09.19
C-532/18	<p>Niki Luftfahrt</p> <p>Er der tale om en »ulykke«, der udløser erstatningsansvar for luftfartsselskabet som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 på grundlag af artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 (herefter »Montrealkonventionen«), når et krus varm kaffe, der er stillet på det klappbord, som befinder sig på bagsiden af sædet foran i</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	26.09.19

	et fly, som befinder sig i luften, af ukendte årsager rutsjer og vælter, hvorved en passager bliver skoldet?			
C-274/14	<p>Banco Santander</p> <p>La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour absence de fondement factuel et juridique en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour défaut de motivation en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? À titre subsidiaire, en cas de réponse négative aux questions précédentes: La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle parce que la nouvelle interprétation administrative de l'article 12, paragraphe 5, du TRLIS relève pleinement du champ d'application des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	01.10.19
C-616/17	<p>Blaise e.a.</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, herefter »EU-forordningen«] i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer? [2] Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporterne om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder? [3] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt? [4] Er EU-</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	01.10.19

	forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?			
C-673/17	Planet49 1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookierne?	Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	01.10.19
Forenede sager C-152/18 P og C-153/18 P	Crédit mutuel Arkéa mod Den Europæiske Centralbank (appel) Påstande: — ophævelse af dom af 13. december 2017 (T-712/15), hvorved Retten frifandt Den Europæiske Centralbank (ECB) i det af Crédit mutuel Arkéa anlagte søgsmål med påstand om annulation af ECB's afgørelse af 5. oktober 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG7B84NLR5984/28) om fastsættelse af de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på Groupe Crédit mutuel.	Finanstilsynet	Dom	02.10.19
C-442/18 P	European Central Bank mod Espírito Santo Financial m.fl. (appel) Påstande: — Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 26. april 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA mod ECB, T-251/15, EU:T:2018:234, ophæves. — Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014. — I tilfælde af, at den anden påstand forkastes, hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse. — Appellinstævnte og sagsøger i førsteinstansen tilpligtes at betale to tredjedele af sagsomkostningerne, og ECB tilpligtes at betale en tredjedel heraf.	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	02.10.19
C-285/18	Irgita Sagen vedrører: 1. Falder in-house aftalen under de givne omstændigheder i den foreliggende sag inden for anvendelsesområdet for direktiv 2004/18 eller for direktiv 2014/24, når procedurerne for indgåelsen af den omtvistede in-house aftale, bl.a. de administrative procedurer, blev indledt på	Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	03.10.19

	<p>et tidspunkt, hvor direktiv 2004/18 fortsat var gældende, men selve kontrakten blev indgået den 19. maj 2016, hvor direktiv 2004/18 ikke længere var gældende? 2. Hvis det antages, at in-house aftalen falder inden for anvendelsesområdet for direktiv 2004/18: a) Skal direktivets artikel 1, stk. 2, litra a) (men ikke begrænset hertil), under hensyntagen til Domstolens dom i Teckal (C-107/98), Jean Auroux m.fl (C-220/05), ANAV (C-410/04) og andre sager, forstås og fortolkes således, at begrebet en »in-house aftale« falder inden for EUrettens anvendelsesområde, og at indholdet og anvendelsen af dette begreb ikke påvirkes af medlemsstaternes nationale lovgivning, bl.a. af begrænsninger med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler, f.eks. betingelsen om, at offentlige kontrakter ikke kan sikre kvalitet, adgangsmuligheder og kontinuitet for så vidt angår de tjenesteydelser, der skal leveres? b) Hvis det foranstående spørgsmål besvares benægtende, dvs., at begrebet en »in-house aftale« enten helt eller delvist falder inden for medlemsstaternes lovgivning, skal ovennævnte bestemmelse i direktiv 2004/18 da fortolkes således, at medlemsstaterne har en skønsmæssig beføjelse til at fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for indgåelsen af in-house aftaler (sammenholdt med EU-retten og Domstolens praksis med hensyn til fortolkning af EU-retten), men kun kan udøve denne beføjelse i form af specifikke, klare og udtrykkelige lovbestemmelser om offentlige udbud? 3. Hvis det antages, at in-house aftalen falder inden for anvendelsesområdet for direktiv 2014/24: a) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 4, og artikel 12 samt bestemmelserne i chartrets artikel 36, enten samlet eller hver for sig (men ikke begrænset hertil), under hensyntagen til Domstolens dom i Teckal (C-107/98), Jean Auroux m.fl. (C-220/05), ANAV (C-410/04) og andre sager, forstås og fortolkes således, at begrebet en »in-house aftale« falder inden for EU-rettens anvendelsesområde, og at indholdet og anvendelsen af dette begreb ikke påvirkes af medlemsstaters nationale lovgivning, bl.a. af begrænsninger med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler, f.eks. betingelsen om, at offentlige kontrakter ikke kan sikre kvalitet, adgangsmuligheder og kontinuitet for så vidt angår de tjenesteydelser, der skal leveres? b) Hvis det foranstående spørgsmål besvares benægtende, det vil sige, at begrebet en »in-house aftale« enten helt eller delvist falder inden for medlemsstaternes lovgivning, skal ovennævnte bestemmelse i direktiv 2014/24 så fortolkes således, at medlemsstaterne har en skønsmæssig beføjelse til at fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for indgåelsen af in-house aftaler (sammenholdt med EU-retten og Domstolens praksis med hensyn til fortolkning af EU-retten), men kun kan udøve denne beføjelse i form af specifikke, klare og udtrykkelige lovbestemmelser om offentlige udbud? 4. Uanset hvilket af direktiverne den omtvistede in-house aftale er dækket af, skal principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af leverandører, der er part i offentlige indkøbskontrakter, og gennemsigtighed (artikel 2 i direktiv 2004/18 og artikel 18 i direktiv 2014/24), det generelle forbud mod forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet (artikel 18 TEFU), etableringsretten (artikel 49 TEFU), friheden til udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEFU), muligheden for at indrømme eksklusive rettigheder (artikel 106 TEFU) samt Domstolens praksis (dom i Teckal-sagen, ANAV-sagen,</p>			
--	--	--	--	--

	Seasagen, Undis Servizi-sagen og i andre sager) da forstås og fortolkes således, at en in-house aftale, der indgås mellem en ordregivende myndighed og en enhed, der er juridisk adskilt fra denne ordregivende myndighed, hvis den ordregivende myndighed udøver en kontrol over denne enhed svarende til den kontrol, som den fører med sine egne tjenestegrene, og denne enheds aktiviteter primært består i aktiviteter udøvet til fordel for den ordregivende myndighed, i sig selv er lovlig, herunder ikke krænker økonomiske aktørers ret til loyal konkurrence, ikke forskelsbehandler disse andre aktører, og at den kontrollerede enhed, der indgår in-house aftalen, ikke indrømmes fordele?			
T-805/17	BASF mod ECHA Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og erklæres velbegrunderet — Afgørelse DSH-30-3-D-0122-2017 truffet den 2. oktober 2017 af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der gives adgang til fælles indsendelse af stoffet dinatrium 4,4'-bis[(4-anilino-6-morpholino-1,3,5-triazin-2-yl)amino]stilben-2,2'-disulfonat (EF nr. 240-245-2), annulleres. — Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19
T-806/17	BASF og REACH & colours mod ECHA Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og erklæres velbegrunderet. — Afgørelse DSH-30-3-D-0122-2017 truffet den 2. oktober 2017 af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der gives adgang til fælles indsendelse af stoffet hexanatrium 2,2'- [vinylenebis [(3-sulphonato-4,1-phenylen)imino [6-(diethylamino)-1,3,5-triazin-4,2- diyl]imino]] bis(benzene-1,4-disulphonate) (EF nr. 255-217-5), annulleres. — Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19